

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 64/13
V Luxembourg, 30. maja 2013

Sodba v zadevi C-512/10
Komisija proti Poljski

Poljska ni izpolnila nekaterih obveznosti iz prava Unije na področju železniškega prometa

Komisija je 26. oktobra 2010 pri Sodišču vložila tožbo zaradi neizpolnitve obveznosti, s katero je Poljski¹ očitala, da ni izpolnila nekaterih obveznosti iz prava Unije na področju železniškega prometa. Ta zadeva spada v skupino podobnih tožb,² ki jih je Komisija vložila zoper več držav članic zaradi neizpolnitve obveznosti iz področnih direktiv.

Pravo Unije nalaga državam članicam obveznost, da določijo pogoje za zagotovitev, da računovodska evidenca upravljavca železniške infrastrukture uravnoteži vsaj prihodke upravljavca železniške infrastrukture od uporabnin, presežke iz drugih komercialnih dejavnosti in državno financiranje na eni strani ter infrastrukturne odhodke na drugi.³

Sodišče je z današnjo sodbo najprej zavrnilo očitek Komisije, da Poljska ni sprejela ukrepov, ki bi v primernem roku zagotovili finančno ravnotežje upravljavca infrastrukture, to je družbe PLK SA (PKP Polskie Linie Kolejowe Spółka Akcyjna).

V zvezi s tem je Sodišče pojasnilo, da neuravnotežen izkaz uspeha družbe PLK SA sam po sebi ne zadošča za ugotovitev, da Poljska ni izpolnila obveznosti iz prava Unije. Za tako ugotovitev je namreč treba dokazati tudi, da se računovodsko neravnotežje pojavlja „pod normalnimi pogoji poslovanja“ in „v primernem časovnem obdobju“.

Sodišče je ugotovilo, da se je neodvisno upravljanje železniške infrastrukture na Poljskem začelo šele pred kratkim (prva državna subvencija je bila dodeljena leta 2006). Hkrati so se prihodki upravljavca železniške infrastrukture, čeprav ga je poljska država redno financirala, zmanjšali, deloma zaradi velike gospodarske krize, v kateri je Evropska unija. **Sodišče je zato zavrnilo trditve Komisije in odločilo, da je Poljska določila primerne ukrepe za zagotovitev finančnega ravnotežja upravljavca železniške infrastrukture v primernem časovnem obdobju in pod normalnimi pogoji poslovanja.**

Sodišče pa je nato sprejelo očitek, s katerim je Komisija Poljski očitala, da v nasprotju s pravom Unije ni uvedla sistema, s katerim bi se stroški zagotavljanja infrastrukture in zneski uporabnin za dostop do njene uporabe znižali.

¹ Ki sta jo podprli Italija in Češka republika.

² Gre za zadeve [C-473/10](#), Komisija proti Madžarski; [C-483/10](#), Komisija proti Španiji; [C-555/10](#), Komisija proti Avstriji; [C-556/10](#), Komisija proti Nemčiji (sodba Sodišča z dne 28. februarja 2013, glej [sporočilo za medije št. 20/13](#)); [C-512/10](#), Komisija proti Poljski, [C-528/10](#), Komisija proti Grčiji; [C-545/10](#), Komisija proti Češki republiki; [C-557/10](#), Komisija proti Portugalski; [C-625/10](#), Komisija proti Franciji (sodba Sodišča z dne 18. aprila 2013, glej [sporočilo za medije št. 49/13](#)); [C-627/10](#), Komisija proti Sloveniji; [C-369/11](#), Komisija proti Italiji; in [C-412/11](#), Komisija proti Luksemburgu.

³ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2001/14/ES z dne 26. februarja 2001 o dodeljevanju železniških infrastrukturnih zmogljivosti in naložitvi uporabnin za uporabo železniške infrastrukture in podeljevanju varnostnega spričevala (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 5, str. 404), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2004/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 8, str. 227).

Namreč, **poljska zakonodaja o železniškem prevozu sicer določa cilj znižanja stroškov in zneska uporabnin, ne opredeljuje pa spodbujevalnega mehanizma, s katerim bi se ta cilj lahko dosegel.**

Ta zakonodaja ne določa niti ukrepov nadzora z ustreznimi pooblastili, s katerimi bi se od upravljavca železniške infrastrukture zahtevalo, da za upravljanje odgovarja pristojnemu organu.

Poleg tega ukrepi, ki jih je navedla Poljska, v nasprotju s pravom Unije niso vsebovani v večletni pogodbi o financiranju. Sodišče je zato ugotovilo, da Poljska ni izpolnila obveznosti iz prava Unije.

Nazadnje je Sodišče sprejelo očitek Komisije glede izračuna uporabnin za minimalni paket storitev dostopa do infrastrukture in za dostop do objektov po tirih. V skladu s pravom Unije morajo biti te uporabnine enake stroškom, ki nastanejo neposredno pri izvajanju železniške storitve.

V zvezi s tem je Sodišče razsodilo, da tistega dela stroškov, ki se nanaša na vzdrževanje ali upravljanje prometa in ustreza fiksnim stroškom, ki jih mora upravljavec nositi, čeprav do premikov vlakov ne pride, ter amortizacije, ki ni določena na podlagi dejanske obrabe infrastrukture zaradi prometa, temveč po računovodskih pravilih, ni mogoče šteti za neposredno povezana z izvajanjem železniške storitve. Poleg tega posredni stroški in stroški financiranja očitno niso neposredno povezani z izvajanjem železniške storitve.

Zato Poljska s tem, da je dopustila, da se pri izračunu uporabnin upoštevajo stroški, za katere ni mogoče šteti, da nastanejo neposredno pri izvajanju železniške storitve, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi prava Unije.

OBVESTILO: Tožbo zaradi neizpolnitve obveznosti lahko zoper državo članico, ki ni izpolnila obveznosti iz prava Unije, vloži Komisija ali druga država članica. Če Sodišče ugotovi, da obveznosti niso bile izpolnjene, mora ta država članica v kar najkrajšem času sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe.

Če Komisija meni, da država članica ni sprejela ukrepov, potrebnih za izvršitev sodbe, lahko vloži novo tožbo, s katero zahteva naložitev denarnih sankcij. Če pa Komisija ni bila obveščena o ukrepih za prenos direktive, lahko Sodišče na predlog Komisije sankcije naloži že v prvi sodbi.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so na spletnem mestu [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106